

هانتاویروس

- فشار خون پایین
- رنگ آبی لب ها و پوست، به دلیل نارسایی ریه که منجر به اکسیژن زدایی از خون می شود

تشخیص و درمان

در صورت وجود سابقه مواجهه احتمالی با جوندگان، و در هنگام تطابق علائم با علائم HPS، باید عفونت هانتاویروس در نظر گرفته شود. آزمایش های تشخیصی شامل سنجش ایمونوسوربت متصل به آنزیم (ELISA) - آزمایش های جذب ایمونوگلوبولین (IgM)، آزمایش های IgG و همچنین سایر آزمایش های سرولوژیکی است. ایمونوهیستوشیمی (IHC) یکی دیگر از آزمایش های اختصاصی و حساس برای تشخیص وجود آنتی بادی های ویروس است.

مراقبت های حمایتی اولیه برای بیماران مبتلا به هانتاویروس تنها درمان موجود است. این درمان ممکن است شامل استفاده از تهویه، استنشاق اکسیژن و اشکال خاصی از اکسیژن رسانی خون در خارج از بدن باشد. هیچ

هانتاویروس عضوی از خانواده Bunyavirus است که معمولاً در جوندگان یافت می شود. این ویروس ها می توانند از طریق استنشاق ذرات معلق از ادرار، بزاق یا مدفوع جوندگان از جوندگان به انسان منتقل شوند.

سندرم ریوی هانتاویروس

یکی از انواع هانتاویروس ها به نام ویروس Sin Nombre در گونه ای از موش به نام موش گوزن حمل می شود، باعث بیماری به نام سندرم ریوی هانتاویروس (HPS) می شود. این ویروس برای حیوانات خانگی یا شکارچیان مسری نیست. علاوه بر این، این بیماری از فردی به فرد دیگر منتقل نمی شود. چندین نوع دیگر از هانتاویروس ها وجود دارند که می توانند باعث بیماری شوند، مانند تب خونریزی دهنده با سندرم کلیوی (HFRS)، که در درجه اول افراد در آسیا را تحت تاثیر قرار می دهد.

علائم HPS معمولاً بین یک تا شش هفته پس از استنشاق ذرات معلق در هوا ظاهر می شود. علائم اولیه HPS عبارتند از تب بالای ۳۸/۳ درجه سانتیگراد (۱۰۱ °F)، سردرد، درد عضلانی، خستگی، تهوع و استفراغ.

در موارد شدید، این علائم در نتیجه تجمع مایع در ریه ها به تنگی نفس تبدیل می شود. نیاز به بستری شدن دارد و ممکن است به ناتوانی کامل در تنفس پیشرفت کند. مرگ در یک سوم بیماران به دنبال دارد.

عوارض عفونت هانتاویروس

- سندرم دیسترس تنفسی بزرگسالان (ARDS)
- نارسایی کلیه

داروی خاصی برای از بین بردن عفونت ویروس وجود ندارد. بهبودی هیچ عارضه طولانی مدتی به دنبال ندارد.

پیشگیری

- چندین اقدام پیشگیرانه مختلف را می‌توان برای محافظت از افراد در برابر ابتلا به ویروس هانتا به کار برد. اول و مهم‌تر از همه، معمولاً توصیه می‌شود که با درزگیری تمام دهانه‌هایی که بیش از یک چهارم اینچ عرض دارند، جوندگان را از خانه دور نگه دارید. تمام مواد غذایی نیز باید در ظروف ضد جونده نگهداری شود تا در صورت ورود جوندگان به خانه از عفونت جلوگیری شود.
- همچنین باید برای جلوگیری از استنشاق هوای آلوده هنگام تمیز کردن یا کار در هر منطقه آلوده به جوندگان، اقدامات احتیاطی خاصی انجام شود. اینها شامل پوشیدن دستکش و ماسک و اجتناب از هرگونه حرکت گرد و غبار است که می‌تواند ذرات آلوده را به هوا وارد کند.
- هر ناحیه ای که به طور بالقوه آلوده است باید با محلول سفید کننده خیس شود. محلول سفید کننده مناسبی که می‌تواند برای رفع آلودگی استفاده شود شامل ۳۵۰ میلی لیتر سفید کننده است که به هر ۴٫۵ لیتر آب اضافه می‌شود. پس از تمیز کردن با این محلول، می‌توان ناحیه آلوده را به جای تمیز کردن پاک کرد.
- همه جوندگان مرده باید پس از دو کیسه‌بندی، به همراه مواد تمیزکننده مورد استفاده، به طور ایمن و مطابق با قوانین

محلی دفع شوند. تمام دستکش‌هایی که با مواد آلوده برخورد می‌کنند باید قبل از برداشتن آنها ضد عفونی شوند. پس از آن، دست‌ها باید بلافاصله با آب و صابون یا با یک ضد عفونی کننده مبتنی بر الکل شسته شوند.

- هنگام کمپینگ، توصیه می‌شود افراد به جای زمین، از زیرانداز برای خوابیدن استفاده کنند. در این مکان‌ها، باید از استفاده از مکان‌هایی که علائم آلودگی موش دارند به عنوان محل کمپ اکیداً خودداری شود.
- برای جلوگیری از جذب جوندگان هنگام کمپینگ، مواد غذایی را باید در ظروف مناسب نگهداری و به درستی دفع شود.
- برای اقامت در کلبه ای که به طور منظم استفاده نمی‌شود، کمپ‌کنندگان ابتدا باید با باز کردن پنجره‌ها و درها، آن را به مدت ۳۰ دقیقه به خوبی تهویه کنند. سپس تمام مبلمان، پیشخوان‌ها و سایر وسایل خانه باید با محلول سفیدکننده ذکر شده ضد عفونی کرده و قبل از استفاده پاک شوند.

منبع:

This is a translation into Farsi of an article originally published in English: Thomas, Liji, What is Hantavirus?. Available from <https://www.news-medical.net/health>, Last Updated: Apr 16, 2021.